

[Boligministeren.]

holdt i 1958, da vi diskuterede det private byggeri, og jeg tror, det ærede medlem i dag må erkende, at sådan gik det alligevel ikke. Der er konkurrence til stede over for det private byggeri, det er rigtigt. Det er der navnlig, når det drejer sig om byggeomkostningerne, men også med hensyn til udlejningsprisen, fordi det omkostningsbestemte prisgrundlag, det sociale boligbyggeri har, ikke giver rum for den udnyttelse, vi har set eksempler på i en del af det private byggeri.

Vi har i dette lovforslag imødekommet bl. a. det ønske, der har været fremsat fra Konservativ Ungdom om at sikre 10 000 boliger forlods for mindrebemidlede. Det skal vi da ikke have utak for.

Om parcelhusbyggeriet vil jeg gerne sige, at jeg på dette område imødeser en sund udvikling. Det lovforslag, der her vedtages, er, forekommer det mig, en stimulans netop for dette byggeri, og jeg vil gerne understrege de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Baunsgaard gjorde i så henseende.

Det ærede medlem hr. Thestrups bemærkninger i øvrigt om de foranstaltninger, der sideløbende skal træffes: byplanlægning, løsning af trafikproblemer o. lign., er jeg enig i, og jeg vil selvsagt støtte enhver bestræbelse i så henseende.

Det ærede medlem hr. Finn Poulsen var uenig med det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, og jeg kan kun sige, at jeg er lige så uenig med det ærede medlem hr. Finn Poulsen. Tilbageskridt eller ej — det afhænger af det sigte, man har, og her er det rigtigt at uenigheden er ganske indlysende, men det har jeg ingen grund til at beklage.

Også jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Axel Ivan Pedersen: Jeg kan ikke tilbageholde en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Thestrup. Det giver mig nemlig anledning til at fastslå, at ønsket

om ændringer i den hidtil gældende byggestøttelov skyldtes den omstændighed, at udviklingen, siden loven trådte i kraft i 1959, har givet byggeriet slagside mod privat byggeri med højere huslejer, end det må anses for forsvarligt, og som kun kan opnås i kraft af, at efterspørgslen er betydelig større end udbuddet, og som tillige har sat en hidtil ukendt grundspekulation i gang. Jeg kan derfor ikke anerkende betimeligheden af, at lovgivningen skal gøre boligbyggeriet frit, således som det ærede medlem hr. Thestrup ønskede. Når endvidere det ærede medlem taler om privilegering af det sociale byggeri, kan jeg ikke tilbageholde en bemærkning om, at efter at både kvadratmetertilskud og børnetilskud også kan ydes i den private sektor af byggeriet, bliver spørgsmålet om den subsidiering over skattebilletten, der gives til den private sektor, endnu mere aktuelt.

Det ærede medlem hr. Finn Poulsen siger, at lovforslaget er udtryk for et tilbageskridt; jeg kan hertil kun sige, at det i høj grad kommer an på, hvis interesser man mener at skulle varetage: den ungdoms og befolknings, der søger bolig, eller de byggespekulanter, som hidtil har udnyttet situationen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 92 stemmer mod 61; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1960 til 31. marts 1961.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3213).